

[Baadsgaard]

drive virksomhed under, nu de har fået andre vilkår at operere under, andre vilkår på kapitalmarkedet både herhjemme og internationalt. Det arbejde synes vi er gået godt, og det mener vi er det, der ligger i lovforslaget nu.

Men vi sagde også ved førstebehandlingen, at vi ville have indflydelse, og at vi havde nogle betingelser og nogle ønsker til realkreditloven for at kunne medvirke ved lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg har kort omtalt dem. Det ene var, at vi ville have fjernet ministerens adgang til at genindføre kontantlån. Vi har fået denne imødekomme fra boligministeren, og det er vi tilfredse med. Nu er der en paragraf i lovforslaget, der siger, at boligministeren først kan iværksætte kontantlån, når der har været forhandling mellem skattereformpartierne. Det er, som vi har ønsket det, og det er udmærket.

Det andet ønske, vi havde, var, som jeg også nævnte under forhandlingen om ændringsforslagene, at vi ville sikre, at de realkreditinstitutter, som hidtil har arbejdet som almennyttige foretagender og har opsparet store værdier, fik en sådan ordening, at de fortsat kunne drives efter de gode principper og i hvert fald sådan, at fonden/foreningen, der kom til at eje disse realkreditaktieselskaber, fik den bestemmende indflydelse i realkreditaktieselskaberne. Også dér er vi blevet imødekommet, og vi har fået reglerne yderligere strammet op i dag i forhold til det, der blev vedtaget ved andenbehandlingen.

På denne måde har Socialdemokratiet fået indflydelse på lovforslagets indhold, og derfor kan vi stemme for lovforslagets endelige vedtagelse.

Det beviser måske også over for nogle – jeg kunne nævne hr. Jørgen Estrup og måske også boligministeren, der tidligere har klandret os og bebredt Socialdemokratiet, at vi ikke ville medvirke, og at vi bare var nejsigere.

Jeg synes, at det med dette lovforslag er bevist, hvor vi har været i forhandlingerne. Vi har fået indflydelse på lovforslagets endelige udseende, og det er også bevist tidligere i dag under L 65, tvangsauktionsloven, hvor vi også var i forhandling, og hvor vi fandt frem til et fornuftigt resultat.

Jeg synes, begge eksempler viser, at vi er villige til at være med, men vi kræver selvfølgelig, at vi får indflydelse. Når vi får det og vi kan finde

frem til fornuftige resultater, stemmer vi gerne for forslagene, og det gælder jo også det foreliggende forslag.

Holger K. Nielsen (SF):

Nu står vi her ved tredjebehandlingen og skal om lidt vedtage et lovforslag, der på mange måder vil ændre et system, som vi har kendt i mange år, og som har haft stor indflydelse i det danske samfund. Jeg tror, vi må erkende, at vi hermed har legaliseret en udvikling, som vil ødelægge det realkreditsystem, vi har kendt.

Jeg læste forleden dag en, synes jeg, forholdsvist interessant leder af direktøren for Byggeriets Realkreditfond, Henning Axel Nielsen, i BRF-Nyt, som i den pågældende leder skrev, at efter hans opfattelse ville denne lov kun være en parentes. Han var helt sikker på, at realkreditlovgivningen inden 5 år ville være et kapitel i bank- og sparekasselovgivning.

Jeg er normalt meget uenig med Henning Axel Nielsen, men jeg tror, han i den leder var meget realistisk. Jeg tror, det er en realistisk vurdering, at vi med de liberaliseringer, vi åbner op for her, vil se en udvikling, hvor vi går væk fra det realkreditsystem, der jo bygger på andelsbevægelsen, bygger på foreningsprincippet, og som på mange måder har været et godt system. Det vil blive fuldstændig omkalfatret.

Realkreditsystemet er på mange måder, hvad man kan kalde et barfodslånesystem, et meget simpelt lånesystem, som er bygget op til udelukkende at være baseret på langfristede lån til fast ejendom. Derfor har man været i stand til at køre med meget lave rentemarginaler og meget lave omkostninger.

Det, der sker nu, er, at realkreditinstitutterne bliver aktieselskaber.

De skal til at beskæftige sig med alle mulige andre ting, end de historisk har beskæftiget sig med. Hos realkreditinstitutterne selv er der ingen tvivl om, at de med denne lov vil bevæge sig i retning af det, man kalder finansielle supermarkeder, og at der derfor, som Henning Axel Nielsen skrev det, bare vil gå få år, før realkreditsystemet vil være et kapitel i bank- og sparekasselovgivning. Det synes jeg Socialdemokratiet skal være klar over, når man nu stemmer for dette lovforslag ved tredjebehandlingen.

Jeg ved, at Socialdemokratiets motiver for det er meget reelle. Socialdemokratiet har under behandlingen af lovforslaget løbende sagt,